

חדש בקרבי

קרבן מלגות לחידושי תורה

עלון 'חדש בקרבי' בסימן רענון והתרחבות מגוון מדורים חדשים!

דבר המערכת

המן ולקחו

בפרשיות חנוש שמות מסופר על ירידת המן שזן את בני ישראל כולם. שאלו דורשי רשומות: אם המן היה מפרנס את הכל ולא היה להם שום חיסרון, כיצד היו יכולים לקיים מצוות צדקה וחסד?

השיב אחד מצדיקי הדורות בדרך צחות: הרי המן נחלק לשלושה סוגים: לצדיקים ליד פתח ביתם, לבינונים רחוק מעט, ולרשעים בריחוק יתר. לפי זה, מסתבר שהיו בעלי גאווה ורשעים שהחזיקו עצמם כצדיקים, והם התעקשו שלא לצאת החוצה לתור אחר חלקם, וממילא נותרו בבתיהם בלי כלום. כדי שלא ירעבו אלו נזקקו לעזרת אחרים - גבאים ושלוחים, שיעשו עמם צדקה וחסד ויביאו להם מזון ומחיה...

המסר: גם כאשר מראה השי"ת יתברך בדיוק מי הם הצדיקים ומי להיפך, יכול האדם לדבוק ביצרו ולדמות כביכול הוא עדיין צדיק, העיקר שלא יתבייש מסביבתו!

זה לעומת זה - גם בימינו אנו רואים במוחש כיצד היא התנהגותם של השוכנים מחוץ לאהלה של תורה, איש איש בדרכו, ולעומתם בני התורה, הם וצאצאיהם. בשעה שלצערנו עוסקים ילדי הרחוקים בזוטות ובהבלי העולם, הרי שילדינו, תינוקות של בית רבן, עולים ומתעלים במיזם החדש 'צורבא מרבנן', משננים מסכתות משנה בעל פה ומעמידים את העולם!

המערכת

בנשיאות הרה"ג מרדכי יצהרי שליט"א

מיסודו של ר' שלמה מדמון ז"ל

הרה"ג ארז רמתי שליט"א מח"ס בית תפילתי וברא מרים

האם היה אפשר למנוע את קושי השעבוד במצרים?

גם אם נגזרה גזירה על האדם - מעשיו קובעים את חומרתה

לומר שבגלל שהפרו ברית מילה הפך לבם לשנוא עמו והתחיל השעבוד? וכן בגלות בבל, בא נבוכדנאצר והרג ולא חמל עד שהיה הדם הולך בים מיל. מה הסיבה? ותגדל חטאת בת עמי מחטאת סדום - היו רשעים. הלא הגזרה נגזרה הרבה לפני, כפי שנגלה לאברהם אבינו, ומה אנו קושרים דבר זה לחטא, בין כך ובין כך היו גולים?

תשובה: שעבוד אינו מחייב כובד השעבוד

והנה בעת חתימת השעבוד, התורה 'מוסכמת' (שמות י"ב, מ') 'ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה'. ופירש רש"י: אשר ישבו במצרים, אחר שאר הישיבות שישבו גרים בארץ לא להם. בין הכל משנולד יצחק עד עכשיו היו ארבע מאות שנה. משהיה לו זרע לאברהם נתקיים כי גר יהיה זרעך וכו'. והזקקת לומר על כרחך שאף שאר הישיבות נקראו גרות, אפילו בחברון, שנאמר אשר גר שם אברהם ויצחק, ע"כ. למדנו, כי המושג 'שעבוד' אינו מחויב להתקיים בעינו גדול של הגוף, אלא כשם שירד מהחשבון ונתקיים על ידי 'חומר ולבנים וכל עבודה בשדה', כך נתקיים על ידי 'אשר גר שם אברהם ויצחק'.

למדנו כי מה שהביא את עם ישראל לכובד השעבוד זה שהפרו ברית מילה - רצו להיות ככל הגויים. אילולי זאת, היו מקיימים את פרעון החוב כמו אברהם יצחק ויעקב והשבטים ואף בניהם אחריהם. וכך היא הנהגת הי"ת עם האדם, כי גם כשכבר נגזרה עליו גזרה ח"ו עדיין מעשיו המה הקובעים באיזה אופן יהיה הדבר.

עוד למדנו, כי כמה פעמים מגיע לאדם שעבוד ועינוי והקב"ה ממיר לו את זה בדברים קלים, כאבא שאוהב את בנו, רק שאין לו ברירה - צריך לחנכו ולהכותו, ונפרע ממנו מעט מעט. האדם בטפשותו, במקום להודות להלל ולשבח, מתחיל לקנטר: 'לא מגיע לי!!! לא מגיע? מגיע לך עינוי כפשוטו! הנה לראובן מת בנו יחידו - ואתה בוכה על שהרסו לך את הבית. שמעון התגרש מאשתו - ואתה בוכה על פיטורין מהעבודה. לוי שוכב במצב קשה בטיפול נמרץ - ואתה בוכה על כאב בטן. תלמד לומר תודה על המעט מן המעט שאתה משלם, על ההמרה של מה שבאמת מגיע לך, בגרגרי חול קטנים שאין בהם כדי המתה.

למדנו כאן כמה יסודות חשובים:

- א. גם אם נגזרה גזרה על האדם, לא תשיגהו הרעה אלא אם כן הוא חוטא, וכיון שבחטא הדבר תלוי הרי שתשובה היא רפואה לזה.
- ב. אפילו מציאות של גזרה שמתבטאת בשחיטת 300 ילדים בכל יום יכולה להיות 'מוחלפת' במעבר דירה לעיר אחרת. מי יקבע אם הגזרה תצא לפועל כך או כך? האדם עצמו - מעשיו.
- ג. לפעמים באמת נגזרה על האדם גזרה נוראה, וממתקים לו אותה בגזרות פשוטות וקלות.

'וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא', אמרו חז"ל (שמות רבה פרשה א' סימן ח'): 'ללמדך שכל זמן שהיה אחד מהם קיים מאותן שירדו למצרים לא שיעבדו המצרים בישראל'.

מדוע חששו המצרים לשעבד את בני ישראל?

אכן, מדוע כך אירע, האם המצרים פחדו לשעבד את בני ישראל בחייהם? או אולי היה בזה עניין של קביעת זמן, ממתית החלל השעבוד?

האם השעבוד התחיל מיעקב או רק לאחר מות השבטים?

בפרשת ויגש (מ"ו, א'), בעת שירד יעקב למצרים הכתוב אומר 'ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק', וכתב רמב"ן: אבל הפסוק הזה יש בו סוד יגלו לנו אותו שם בבראשית רבה (צ"ד, ה'), כי כאשר בא יעקב לרדת מצרים ראה כי הגלות יתחיל בו בזרעו, ופחד ממנו וזבח זבחים רבים לפחד אביו יצחק שלא תהא מדת הדין מתוחה כנגדו. ועשה זה בבאר שבע שהוא בית תפילה לאבותיו, ומשם נטל רשות בלכתו לחרן. ואמר הכתוב זבחים, להודיע שלא היו עולות כאבותיו, כי אברהם עולות הקריב וכו', אבל יעקב מפני פחד ה' הקריב שלמים להשלים אליו כל המדות, כמו שדרשו שלמים שמטילין שלום בעולם, ע"כ. משמע מדברי המדרש שהשעבוד החל כבר ביעקב ולכן זבח זבחים 'למתק הדינים' מעליו, ואלו כאן אנו רואים שלא נשתעבדו בהם עד מות כל השבטים.

מדרש: סיבת השעבוד - לא מלו עצמם!

אלא שבמדרש (שם) איתא: רבנן פתחין פתחא להאי קרא (הושע ה') 'בה' בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חודש את חלקיהם', ללמדך כשמות יוסף הפרו ברית מילה, אמרו נהיה כמצרים. מכאן אתה למד שמשא מלך ביציאתן ממצרים, וכיון שעשו כן הפך הקדוש ברוך הוא האהבה שהיו המצריים אוהבין אותן לשנאה, שנאמר (תהלים קה) הפך לבם לשנוא עמו להתנכל בעבדיו, ע"כ. משמע מדברי המדרש שגם אחר שמתו כל השבטים, עדיין לא היתה סיבה להתחלת השעבוד, רק בגלל שפרו וישרצו וכו' ותמלא הארץ אותם, וכבר אינם דרים רק בעיר גושן, מקום הוכן בו בית מדרש על ידי יעקב, נטמעים הם בין הגויים עד כדי שהפרו ברית מילה, הגיע הזמן להתחיל לשעבדם. נמצא כי מה שהכתוב אומר 'וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא' אינו ציון זמן, אינו פחד של מצרים לשעבדם, אלא הדור השתנה. קם לו עתה דור חדש שרוצה להדמות למצרים, והם מפירים ברית מילה - להיראות גוי.

תימה: כבר נגזר השעבוד בברית בין הבתרים!

ולכאורה כל עניין זה צ"ב, שכן כבר נגזרה הגזרה בברית בין הבתרים, דהא כתיב 'והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה'. ודרשו חז"ל שהראה לו הקב"ה לאברהם אבינו שעבוד ארבע מלכיות. אם כן, מה שייך

נופש חלומי בציר - פרטים בעמ' 7 <<<

בלעדי! סדרת כתבות על ספר התורה העתיק 'התם' מאת הסופר הרב יעקב ב. פרידמן

בית היהודי

הרה"ג יואב עובדיה ג'בלי שליט"א

רצינות

מדוע הגראמ"מ שך האשים את החתן הטרי?

חתן טרי התדפק על דלתו של מרן הגראמ"מ שך זצ"ל. כדרכו, פתח הרב את הדלת בעצמו, בעודו מחייך את חיוכו האבהי ושואל בנחת: 'מה רצונך, בני?'

'רצייתי להתייעץ עם כבוד הרב', גמגם הלה, והרב - שכל שנייה אינו מאבד - מיד מורה לו בידו שייכנס וירגיש בנוח. 'כולי אוזן', אומר הרב ומתיישב מולו.

החתן דגן פותח 'הרב, אני מיאוש... חשבתי שאשתי קיבלה חינוך מושלם לאהבת תורה ויראת שמים, ונוכחתי לדעת שבליבה לא מקננת כלל אהבת תורה. הרב', כאן קולו נחנק 'חוששני ממקח טעות'.

הרב מיד יורד לשורש העניין: 'תגיד לי איש צעיר, אני רואה שיש לך ציפיות מאשתך שתעריך את תורתך ועבודת השם שלך. אבל דע לך, **שהכל תלוי אך ורק בך!**'

'בי?! כבוד הרב, הרי אני כל כך רוצה להיות עבד ה' באמת, והיא זאת שמונעת ממני!'

'אפרש לך את כוונתי' ענה הרב, 'טבע הטביע הקב"ה באישה שהיא במהותה "עזר כנגדו", אבל זה רק בתנאי אחד, ורצינות שמו! אתה צריך להראות לה רצינות, ושאתה כל כולך שלם ורוצה זאת בכל מאודך ונפשך. תקום בבוקר בשעה קבועה, תראה לה שאינך מפספס סדרים בשום אופן, ושאתה לומד בכל מצב, וכשתעשה זאת - אני מבטיח לך **עזר כנגדו אמיתי!**

והדברים מאירים בפשטותם, שהרי קל מאוד להאשים את הורי האישה, או את הסמינר שבו למדה, על החינוך שקיבלה, ובאמת האישה היא כלי קיבול (ראו ישעיה נ"ד, ה'), ואת התוכן בבית יוצק הבעל. לא בחינם השוו חז"ל (סוטה מ"ז ע"א) את האישה לתינוק שכידוע צופה ביתר שאת בהוריו ומחקה אותם על כל צעד ושעל, כמאמרם ז"ל '**ברא כרעא דאבוא'** (הבן הוא ירכו של אביו. עירובין ע' ע"ב), '**שותא דינוקא או דאביו או דאימיה'** (צורת הדיבור של הילד היא חיקוי או של אביו או אימו. סוכה נ"ו ע"ב). כך האישה, בידועין או שלא בידועין, צופה ובוחרת את בעלה - מה בדיק מעניין אותו ומה לא, במה הוא מוכן להשקיע ברצינות ובמה לא, ובהתאם לכך מסייעת לבעל בדרכו.

ואכן, פעמים שאין חפצו ורצונו של הבעל עולה בקנה אחד עם השקפת עולמו של הרעייה, אבל **חזקה על כח הרצון שיתגבר לבסוף על כל המכשולים.**

לתגובות והארות: a0548525929@gmail.com

שולחן מלכים

הרה"ג יוסף צברי שליט"א
רב ומו"ץ באלעד

מפניני רבותינו על פרשיות החודש

ודאי שלא עמדו בפניו האריות, כל שכן בני אדם, וכל זה בכח שם המפורש החקוק בַּפְּטָה.

ביד רמה - בשמחה!

פרשת בשלח

'ובני ישראל יוצאים ביד רמה' (י"ז, ח) בביאור התיבות 'ביד רמה', כתב התרגום: 'ברישי גלי'.

בביאור דבריו על פי הפשט כתב הגאון רבי **יחיא קורח זצ"ל**, בעל מרפא לשון, שהפירוש הוא מלשון שמחה וכבוד, כמו '**בראש גלוי**' - שזהו היפך הלשון 'אבל' ו'חפוי ראש', הנאמרת על דבר שנעשה בדרך צער ואבל ולא בשמחה.

חזקה רוב - מי עדיף?

פרשת יתרו

וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל עשה אלוהים למשה' (י"ח, א)

בביאור מעשה יתרו כתב הגאון רבי **רפאל אברהם שלום שרעבי זצ"ל**, שמעשה יתרו בא להוציא מטענת אומות העולם כלפי ישראל, וכדלהלן:

כל טענת אומות העולם שנשארים באמונתם היא, דהא קיימא לן דהולכים אחר הרוב, וגם בתורה נצטוונו 'אחרי רבים להטות'.

אמנם ראיה זו מופרכת מעיקרא, כיון דקיימא לן נמי דאף דאזלינן בתר הרוב, מכל מקום באופן שיש חזקה אלימתא, עדיפה היא מהרוב ואזלינן בתר החזקה.

ואם כן יש לומר שזו היתה כוונת יתרו כשבא להתגיייר, דמעיקרא היה סבור דאזלינן בתר הרוב ואחרי רבים להטות - אלו הם אומות העולם הרבים. אבל אחר שראה את יציאת מצרים שהוציאנו ה' משם 'ביד חזקה', אם כן מצינו שחזקה אלימתא עדיפה היא על פני הרוב, ולכן בא להתגיייר, שהרי החזקה הוכיחה שיש לילך אחריה ואחר עם ישראל המאמין בבורא עולם.

השלום שעשו החיות זו עם זו

פרשת וארא

'ומלאו בתי מצרים את הערוב' (ח, י"ז)

טעם מעניין לכך שבאה מכת ערוב על המצרים, כתב רבינו דוד עזני במדרש הגדול: מפני מה הביא עליו מכת ערוב? לפי שכשבטלו [ישראל עבודת] הלבנים, אמרו [המצרים]: 'לכו [בני ישראל] למדברות ויצודו לנו דובים ואריות ונמרים, להקים [לנצח] במלחמותינו'. ומיד צווח משה ואמר: 'יש לך מי שיצא לקראת ארי, ואינו טורפו?' אמר לו הקדוש ברוך הוא: 'אל תירא! צא השדה וקרא לחיות רעות, ואמור להם: כה אמר ה', מיום שבראתי אתכם התקנתי [וזימנתי] אתכם ליום זה, מחר עשו אחווה זה עם זה, ובואו כולכם בערבוביא ושחתו את ארץ מצרים'. והלך משה ועשה כן. ומיד באו למחר כולן מעורבבין לתוך ארץ מצרים, שנאמר: 'ויעש ה' כן, ויבא ערוב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו' עכ"ל.

מניין שנכנס משה לפרעה ללא רשות

פרשת ויגש

'בא אל פרעה' (י, א)

הגאון רבי יחיא ב"ר משה קאפח זצ"ל, בעל 'אור תורה', ביאר שהלשון 'בא' היתה הוראה שמשה יכנס בעצמו לפרעה - ללא נטילת רשות, וכך כתב:

כלל יהיה בידך, כל מקום שנאמר 'בא אל פרעה', שייכנס לארמונו בלא נטילת רשות. ואף על פי שיש לו כמה שוערים וכמה שומרים, כדרך המלכים, היה נכנס בלתי נטילת רשות. ואף על פי שהיו כמה דובים ואריות ונמרים, היה משה נכנס בלי מונע.

והביא ראיה לכך ממה שאמר פרעה למשה, 'הישמר לך אל תוסף ראות פני' - מדוע הוצרך להתרות במשה, הרי הוא יכול לצוות לשומרים שלא יניחוהו להיכנס, כמנהג המלכים להעמיד שוערים ושוטרים? אלא

יוצא לאור על ידי עמותת 'ארגון יוצאי תימן'

בנשיאות הרה"ג רבי **מרדכי יצהרי שליט"א**
חברי ההנהלה:

הרב **שלום תם שליט"א** | רבי **דוד גריידי שליט"א**

רבי **דוד תעשה שליט"א** | הרב **משה ישראל יונה שליט"א**

מו"ל: 'חדש בקרבי' שעל ידי עמותת 'ארגון יוצאי תימן'

כתורות: הרב נחום צבי מנדלסון שליט"א | **יועץ והכוונה**: הרב משה ישראל יונה שליט"א
עריכה: הרב ש. ב. לוי שליט"א | **ניקוד ויועץ לשוני**: רבי דוד תעשה שליט"א
מדור ילדים: גברת ת. חזקיאן שליט"א | **ציורים**: יאן ליברמן | **גרפיקה ראשית**: יוזמה
גרפיקה: אפקט-מעוף | **צילום**: פוטו ציון | **הדפסה**: דפוס קופי טופ בע"מ

ילדים יקרים!
אהבה שנין חסניות
באיווח בשבילכם!

פרטים בעמ' 12 <<

400 שנה של ניסים נחשפים

בבקר קטן המבדד מעולם החליץ והגשם, לפני פארבע מאות שנה, נכתב ברשט וספודין ובקדשה עלאית ספר התורה 'הסם'. השקיד הקדוש והנערץ ביוזר מההיסטוריה המפארת של יהדות תימן. ארבע מאות שנה נדדו אליו יהודים ערנגו לזכרו, חרדו לקדשותו, וספורי פלאות נכרכו בשמו. סודותיו של ספר התורה הקדוש נחשפים לראשונה בסדרת כתבות מפעימה ומרטיטה, ביד אמן של הסופר הנודע הרב יעקב ב. פרידמן - ראו עמ' 5.

ברוך אשר זכה עדתו לחזות
תורה תמימה בה נפשות כשרו:

רבין שלום שבזי זצ"ל

תבונות | מאמר חינוכי להורים ומלמדים

הרה"ג מיכאל זכריהו שליט"א
מפקח חינוכי ומחבר סדרת הספרים עמק הפרשה ועוד

הכח האדיר שבהבלגה

• התגובה והשתיקה - זו מול זו

ניגע בשתי נקודות יסודיות. האחת - הכח המניע לתגובה. השניה - העוצמה שבשתיקה.

אלו שתי פונקציות אנושיות, ההפוכות לכאורה זו מזו, ונבאר:

ידוע על דרך הכלל שתגובות האדם כלפי הסובב אותו באים מחמת ומכח תפיסות עולם שלו כלפי התרחשויות שעבר, ידיעות שצבר, ניסיון חיים ועוד. עד כדי שהוא עלול להגיע למצב בו הוא רואה ושומע את מה שנפשו חפצה לראות ולשמוע, אף שיתכן שבין מה שנאמר או מה שנראה לבין מה ששמע או ראה באמת, אין קשר ודמיון במציאות.

אכן, קודם שנבין כיצד ומדוע הדבר קורה, נפתח נא פתח בדברים בפרשת מקץ בה נאמר: 'וירא יוסף את אחיו ויכירם ויתנכר אליהם, וידבר איתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבור אוכל, ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו' (בראשית מ"ב, ז"ח).

ויש להתבונן, מדוע כפלה התורה שוב לומר 'ויכר יוסף את אחיו' אחר שכבר הודיעה לנו זאת בפסוק הקודם - 'וירא יוסף את אחיו ויכירם'.

כמו כן, רש"י מבאר על פי חז"ל שהם לא הכירוהו כיון שבשעת המכירה היה בלא חתימת זקן, וכעת צמח זקנו. ולכאורה הוא דבר פלא, הרי על פי קלסתר פניו, פרצופו ועיניו ושמיעת קולו, ודאי שהיו יכולים לזהותו? ובאמת, מעשים שבכל יום שנפגשים שני חברים שלא ראו זה את זה שנים רבות, על אף שהשתנה מראיתם בחתימת זקן, והם מכירים ומזהים אחד את זולתו, ומדוע כאן לא הכירוהו?

ונראה שהביאור בזה מונח בדברי האור החיים הקדוש כאן שכתב וז"ל: 'הגם שהוא הכיר לצד שהניחם בחתימת זקן, ומטבע אנושי כשתיוולד הידיעה בלב אחד מהשניים, גם בלב השני יתעורר בחינה הזיכרון, כי הלבבות יגידו סודות נעלמים כאומרים "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", וידקדקו בעיניים במצח בדיבור, והידיעה הולכת וגדלה עד שישלים הבחון, אף על פי כן מודיע הכתוב שהם לא הכירוהו, והטעם לצד ראותו ברום המעלות החליטו הבחינה והרחיקו מליבם מחשוב דבר זה'.

מבואר מדברי האור החיים, שאף שמצד הטבע והמציאות היו צריכים להכירו למרות חתימת הזקן שעליו, מכל מקום כיון שלא האמינו שיהיה אחיהם ברום המעלות ויגיע למלוכה, הרחיקו מליבם אפשרות זו עד כדי שלא הכירו בכלל שזהו יוסף אחיהם.

האדם רואה מה שנפשו וליבו חפצים, אם ירחיק מליבו וידחה אפשרות מסוימת של דבר ששייך במציאות, הוא יראה ויבין זאת באור אחר, שלא כפי המציאות.

ייתכן לפי זה שאם היה בא אדם מאותו דור שהכיר את יוסף קודם לכן, קודם שהיה בחתימת זקן, הוא אכן היה מזהה העומד לפניו, אך האחים לא הכירוהו כי הרחיקו מליבם אפשרות זו שזכה אחיהם להגיע לכזאת מעלה עד כדי שלא זיהו אותו כלל, ואף לא בספק הרחוק ביותר.

לא בכדי ייתרה התורה פסוק, ללמדנו יסוד גדול!

אדם רואה מה שרוצה לראות, ולא רואה מה שאינו רוצה לראות, מה שלבו ונפשו חפצים שם הוא נמצא וממילא זה מה שרואה!

ובעז"ה, במאמר הבא יתבאר יסוד זה ממקורותיו, ונלמד על כוחה האדיר של ההבלגה.

לא פעם אנו מוצאים את עצמנו כהורים, או כמחנכים, ניצבים בפני התלבטות - להגיב או לא להגיב? לומר או לא לומר? האם עליי לשתוק ולהתעלם, או אולי להיפך, תפקידי לעת הזאת להגיב מיד, כאן ועכשיו?

כיצד נדע מהי הדרך הנכונה באופן התגובה?

נקדים ונשאל, האם יש דרך אחת ברורה או שמה תלוי בכל מקרה לגופו?

ננסה מעט לפתח את הדברים ולבחון את עצמנו תחילה, מהיכן מגיעה ונובעת תגובתנו כלפי פעולה או מעשה של תלמידינו או ילדינו? האם ממקום של דאגה אמיתית לילד, רצון חזק להועיל לו, להדריכו או ליישרו בנתיב הנכון, או בגלל שקשה לי לראות את מי שקרוב אלי מאוד, כמו בני, או מי שמתוקף תפקידי אני ממונה על חינוכו כמו תלמידי - מתנהג כך, כי לא מתאים לתלמיד שלי להתנהג כך, ופעמים רבות אף עולה החשש של 'מה יאמרו עלי שכך בני או תלמידי מתנהגים', וכביכול הרי זו הוכחה שנכשלת בחינוכם?

האם החרדה והפחד שלא נצליח, או שאנו לא כל כך מוצלחים או מושלמים מפעילה אותנו, או הדאגה הכנה והאמיתית לתלמיד/בן.

ואם נעמיק מעט לחקור, אולי בעצם בהתנהגותו הוא מעורר אצלנו כבוגרים זיכרונות שליליים מתקופת ילדותנו שאיננו רוצים לראותם אצלו... שלא יחזור על טעויות שעשינו או שבאמצעותו אנו משכפלים סוגי התנהגויות שנהגו כלפינו.

כמובן שהדברים ארוכים ורחבים אך ננסה לעמוד על יסוד אחד בהם:

• אל תחפש אשמים

תחילה וראש נקדים שבכגון זה ובעוד הרבה נושאי חינוך אחרים, כלל נקוט הוא בדינו - לא לחפש אשמים.

כאשר עוסקים בסוגיה חינוכית, אם נתחיל 'לחפש אשמים' כפתרון לבעיה, לא נמצא תועלת, מפני שחיפוש זה גורם לסטייה מהנושא העיקרי, ולעיתים אף מעבר לעניין שבו רצוננו להשפיע.

ברור שרצוי, ואף נצרך, להבחין בנקודת הבעיה או בפרטי הנידון, ולעיתים אף לנגוע בנקודות בגינן מגיע הדבר למבוי סתום, אך לא במישורים של 'אשמה'.

תמיד ראוי להתבונן בגופם של דברים, לנסות למצוא פתרונות לאור המצב והסיטואציה שנוצרה, אבל בלא שום קשר ל'מי אשם'!!! מה גם שלא פעם, כאשר נתור אחרי אשמים ולא נמצא כאלו, אנו עלולים בסופו של דבר להאשים את עצמנו, כהורים או כמחנכים, האשמה שלעיתים יוצרת סוג של 'הלקאה עצמית', והדבר גרוע מאוד.

ידוע שיש הבדל והחצנה ברורה בין לקיחת אחריות, שזהו דבר מבורך ואף מוכרח, לבין הלקאה עצמית, שהיא מיותרת לגמרי וחסרת תועלת (ופעמים אף מציקה ומפריעה...).

ולגופו של עניין:

ברור הדבר שכמעט ואי אפשר לקבוע מסמרות או כללים קבועים בהנהגה ובדרך הנוגעת לשאלות מעין אלו, כיון שבאמת כל מקרה לגופו, ופעמים רבות מלבד ידע, צריך קצת חכמה, וכמו שאומר הפתגם: אל תהיה צודק - תהיה חכם! כי באמת יש לדעת כיצד ואיך ומתי לנהוג כך או אחרת.

הבריאות כהלכה

הרה"ג יחזקאל אסחייק שליט"א

מלח - סכנה?

כיצד נימנע ממלח ועם זאת נקבל את החומרים החיוניים שבו?

קיים מכנה משותף בין סוכר ומלח - שניהם לבנים, מזוקקים ומזיקים, ויש צורך לשנות את החשיבה אודותם.

אכן, גם המלח איננו בריא לנו. המלח נקרא 'ההורג האיטי'. איטי, משום שלעומת הסוכר ההורג מהר, המלח עושה זאת לאט יותר אך לבסוף גם הוא 'הורג'.

מלח שולחן הוא גרסה מזוקקת ומנוקה של מלח ים (שגם הוא איננו מומלץ), שבכדי לשמור

על היובש והזרימה הוחדרו בו חומרי הלבנה ותרכובות המכילות אלומיניום ומזיקות לגוף.

זה מכבר ידוע שתזונה עתירת מלח מגבירה את הפרשת הסיידן מהגוף, ובכך מהווה גורם סיכון לדלדול העצם (אוסטאופורוזיס) ולשרירים בגיל הזקנה, ואכן יש להניח שעודף מלח מסכן את הבריאות של הקשיש והצעיר. חוקרים מצאו באחרונה שאצל ילדות בנות 8-13 עודף מלח במזון מקטין את הצטברות הסיידן בעצמותיהן. ממצא זה הוא משמעותי, מכיוון שהתחזקות העצמות בגיל צעיר מפחיתה את דלדול העצם בעת הזקנה ולהיפך.

תת מלח, היתכן?

כאן המקום לשאול, והלא גוף האדם זקוק למלח, והוא חיוני לבריאותו (שכן אנשים שחסר להם מלח, סובלים מבלבול ועוד), ואם כן כיצד גופנו יקבל את הכמות שהוא זקוק לה כאשר אנחנו ממועטים את השימוש במלח? **התשובה לכך היא:** את כמות המלחים שהגוף זקוק להם אנו מקבלים מהבשר, הדגים והעופות, מהלחם הקנוי, ממוצרי החלב ועוד. לכן יש לנו מספיק מלח בגוף. אדרבה, ממחקרים שפורסמו בעיתונות עולה כי: 'צריכת המלח בישראל גבוהה ב-400 אחוז מהמותר', ולכן אין צורך להוסיף מלח בצורה ידנית.

מחלת יתר לחץ דם, קרויה בפי הרופאים 'הרוצח השקט' ובהמשך ייחדת לה פרק בפני עצמו.

מתוך הספר 'חיים בריאים כהלכה' לחומנת הרצאות ושאלות: 03-6187876 y@ishayek.com

כתבה ראשונה בסדרה

לגעת בנשלתה של יהדות תימן

הרב יעקב ב. פרידמן

בסערות תימן

בבית מדרשו של הגאון רבי מרדכי יצהרי בתל אביב, בשכונת 'נוה צדק' המיתולוגית שוכן אחד ממקורות התחיה של יהדות תימן, ספר תורה 'התם', הנוגע בנימי הלב ובהיסטוריה המפוארת של יהדות תימן | 400 שנה נדדו אליו יהודים בתימן, עלו לרגל לכבודו, ערגו לזכרו, חרדו לקדושתו, וסיפורי פלאות נכרכו בשמו.

הרב יעקב ב. פרידמן יצא למסע מרעיש לבבות בעקבות הספר המופלא - אל נשמתה הסוערת והכוספת של יהדות תימן. ישב לשיחה נרגשת עם הרב יצהרי, ושמע על ההיסטוריה של הספר ושל בית הכנסת ב'נוה צדק' שנבנה לכבודו; נָבַר בארכיונים, הקשיב לזקני תימן, ונדד בעקבותיהם למדבריות הצחיחים של תימן, לסמטאות הכפר התימני הנידח ששיכן את הספר וכוספיו - ולימים שהספר שימש מין מדורת-אש שסביבה נארגו וזהרו חיי קהילה.

במסמך מרהיב ובצבעים עשירים הוא פורש את הווי הכפר הנידח בתימן; ימי חגים במחיצת הספר, הנר שהדליקו לכבודו, והלב הכוסף שהצמידו לקדושתו - דגעים רוטטים של תחיית המתים עם שחר בצנעא הבריחה, להבות אש שגוננו על ספר התורה, נקמתו בפורעי הכפרים בתימן, והעולים שנשאו אותו בחיקם לאורך מסע התלאות מכפרי תימן לארץ הקודש - וה' עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּכָּרֶק חֲצוֹ, וה' אֱלֹקִים בְּשׁוֹפָר

יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעְרוֹת תֵּימָן

שאלנו את הרב יצהרי, מה הבדיל את הספרים שנתקדשו, ומה העניק להם את הילת הגדולה. 'יראת השמים של הסופר', אמר, 'והנהגות הקדושה בהן נכתב. הספרים האלו יוחסי לסופרי סת"ם שקדושתם ויראתם הפכו למגדלור והאירו על סביבותיהם. הבולט ביניהם היה הצדיק רבי סאלם בייצאני זצ"ל שלו יוחסו ספרי תורה המיוחסים שכוננו "שם טוב".'

...

הרה"ג מרדכי יצהרי שליט"א בשיחה עם כותב השורות

ואז הוא פותח ומספר בהתפעלות, בחרדת קודש, את סיפורה של זוהרה האלמנה. סיפור עוכר-שלווה ומאיר-לבבות באותן רמות איכות; והסיפור - מסיפורי הפלאים שעברו בירושה בתימן, מסוג הסיפורים שהעניקו לה לתימן היהודית את עוצמתה, תפארתה, זקיפות-קומתה.

ויותר מסיפורה של זוהרה, זהו בעצם סיפורה של הקהילה היהודית בתימן, שאהבתה לתורה ולספרי-התורה - בערה אש תמיד מותך תגמנתה, ייסוריה, עוניה ומרוֹדֶיה. ועל כך - בפרק הבא אי"ה!

מחוז דמאר שבתימן ממעוף הציפור

התימני נטול התייגים והיריעות העתיקות תולשות אותו מתל אביב של תשפ"א למדבריות תימן, אל שלוותו הסטואית של הכפר התימני.

'הספר הזה, "התם", היה עמוד-הענן לפני המחנה בכפרי תימן. היו ברחבי תימן כמה עשרות ספרי תורה מקודשים שהפכו לחלק מלבה הפועם של יהדות תימן. התבצר לו שָׁם פרסום ומעמד, אלפי יהודים ערגו אליו, וסיפורי פלאות נכרכו בשמו. ובשלש מאות ושמונים שנות קיומו נדדו אלפים לכפר באשיר, לספוג מאורו והשראתו.'

ספר התורה מפאר מאז תרע"ד את בית המדרש 'התם', הקרוי על שמו. זהו בית מדרשו של הגאון רבי מרדכי יצהרי, רבה של שכונת שבזי בדרום מרכז תל אביב. בעיני הרב יצהרי הספר אינו 'מזכרת' להיסטוריה עשירה. הוא מהווה עד עצם היום הזה מין 'המשכת קדושה' - מובלעת של תימן בתפארתה בסמטאות ארץ הקודש. ספר התורה מייצג ארבע מאות שנות תור הזהב של יהדות תימן. השנים בהן בנתה בכפרים ההרריים של תימן עולם נשגב של יראת אלוקים תמימה, צניעות ופשטות, שלווה ועמל תורה.

להתקבץ סביב הספר, להדליק לכבודו נר

ההילה הקורנת מהיריעות העתיקות אופפת את היכל בית הכנסת הישן בשכונה התל אביבית. ומְשֵׁרָה עומק וניחוח על ספסלי בית המדרש. הרב יצהרי עוצם את עיניו בדחילו, ומספר על הברית שנקשרה בין ספרי התורה ללבה של יהדות תימן:

'סביב הספרים שנתקדשו בתימן, סופרו סיפורי פלאות. הוא גונן בקדושתו על יהודי הקהילות מפורענויות. הוא גם גונן על עצמו, וכל נסיונות הערלים בתימן לחלל את קדושתו לא צָלְחוּ. סיפורי הפלאות השזורים בדברי ימיו שימשו בתימן מאות שנים מעין עוגן, מקור להשראה ואמונה תמימה.'

לדברי הרב יצהרי ספרי התורה שימשו מעין מדורת-אש שסביבה נארגו חיי קהילה, ואל חמימותם נשאבו אלפי לבבות שבורים של יהודים ברחבי הפזורה התימנית. בכפרי תימן ראו בספר התורה מקור לנחמה, עוגן בקשיי הקיום, צורת דבקות, ומקור השראה.

שמש בין-ערביים חמימה צובעת באור-שקיעה רך את אריחי השיש המעטרים את ארון הקודש. הרב מרדכי יצהרי נוגע ברגש בדתות הפתוחות של ארון הקודש, ונושם אל קרבו את ניחוח הקדושה וניחוח ההיסטוריה של יהדות תימן. הוא מוציא מהארון בדריכות, באהבה, ספר אחר ספר, ומניח בחרדת קודש על הבימה. בגומחה עמוקה, בין קרביו של הארון העתיק נחשף, זוהר בבדידותו - עטור הילה משל עצמו - הספר הקדוש. קטיפה כסופה מרפדת את דפנות הפורמייקה של עצי החיים, ומין זוהר שאין דרך למשש במונחי קטיפה ועץ - חוצץ בינו לשאר הספרים.

ספר התורה הקדוש בארון הקודש

ברגעים האלו, כשגוויליו העתיקים של הספר נחשפים ונוצצים באור הערביים, הפוכות פניו של הרב יצהרי למזיגה רכה של חמימות ואור. הוא מצביע על הספר הבודד, ולוחש בחרדת קודש: "התם!"

הוא נוגע בספר ברגש עמוק. זהו בעצם מגע ישיר - ללא תיווך מְעֵכֵר - בהיסטוריה הפנימית ובנימי הלב של יהדות תימן. הוא חושף בעדינות יריעות פריכות בגוון חום-אדמדם עשויות עור גוויל, שנכתבו ברטט וזיע בכפר 'בְּשָׂאֵר' שבמחוז ד'מאר בתימן, לפני קרוב לארבע מאות שנה. הוא מצביע בהתפעלות על עיבוד עור הגוויל, ועל חדות ובהירות הכתב שלא התקלף ולא נס ליחו מאות שנה.

הרב יצהרי פותח את הספר לרווחה, ופורש בחרדת קודש את יריעות הגוויל העתיקות שלו. הכתב

משולחן בית הדין

הרה"ג אבישילום שמן שליט"א
דיין בבית הדין לדיני ממונות
וראש כולל 'אוהל שרה ורפאל' ועטרת צביה

הקמת מרפאה בבניין מגורים משותף

ג] יכול אדם לעשות בית מרקחת בבניין משותף ואין השכנים יכולים לעכב.

ד] אם הסכימו השכנים לאפשר לשכן אחד שיעשה מכירת מוצרים בביתו ולשכן אחר הם מתנגדים, לא יוכל השכן השני לעשות את המכירה. אולם אם כל השכנים מסכימים אלא רק השכן שיש לו את המכירה מתנגד, אם עדיין המכירה שלו קיימת אינו יכול להתנגד, אולם אם אין המכירה כבר קיימת, דינו כשאר השכנים שיכול להתנגד.

השכנים יכולים לעכב לא על בעל הדירה שמשכיר להם, ולא על הרופאים או החולים שבאים להתרפאות.

ב] יכולים השכנים לעכב על רופאים שתפקידם רק לתת זריקות חיסון [שלא בשעת מגיפה ח"ו], או על לקיחת דם, טיפת חלב, וכיוצא בדברים אלו כשבאים למעקב בלבד - לפתוח מרפאה בבניין המשותף, והוא הדין למנוע מבעל הדירה להשכיר את דירתו למטרות אלו.

שאלה: בבניין משותף רוצה רופא לעשות מרפאה בבית שישכור לצורך זה, אולם השכנים הגרים בבנין מעכבים על בעל הדירה להשכיר את דירתו לרופא, מאחר ועקב קיום המרפאה יגרם רעש וסבל רב לשכנים הגרים בבניין. הדין עם מי?

תשובה:

א] יכולים רופאים המרפאים בכל תחומי הרפואה לפתוח מרפאה בדירה שבבניין משותף, ואין

מקורות וביאורים: ראו שולחן ערוך (חו"מ סימן קנו סעיף א) בעניין אחד מבני המבוי שביקש להיעשות רופא אומן או גרדי וכדו', ושם בסמ"ע (ס"ק ג) מה הקשה מסעיף ג ותירץ, וט"ז (ד"ה רופא או אומן) שביאר באופן אחר. ועיין בכת"ס (ב"ב כ, ב ד"ה אלא, וכ"ה בשו"ת שלו חת"ס סי' צב) מה שכתב בזה, ועל פי דבריו גם בנדון דידן יש לחלק אם הוא מהרופאים שלא שייכת מציאות שילכו לטפל בחולה בביתו, כגון שמשתמש במכשירים כבדים המחוברים לקרקע עקב כובדם, וכמו בצילומי אולטרה סאונד וכדו', שבזה אין לעכב, ורק רופאי ילדים או רופאי מחלות שלוקחים הרופאים עמיהם את מכשירי הרפואה כשבאים לביקור ולבדיקת החולה בביתו, באלו יכולים השכנים לעכב שלא יעשו מרפאה בביתם.

אמנם לגבי רופאים או אחים המקיזים דם, נותנים חיסונים וכדו', וכן טיפת חלב, אין זו רפואה למחלות קיימות אלא רפואה המונחת ממחלות לבוא, ובזה יכולים לעכב כיון שאין זה חיוב על הציבור, ולעומת זאת בית מרקחת דינו כרופא נפשות שאינם יכולים לעכב.

הערה חשובה: הדברים משתנים בכל נדון לגופו, ואין לפסוק מהם, וכל שכן בדיני ממונות שתלויים בשערה, ואינם אלא לתועלת המעיין בלבד.

מענה לשאלות בדיני ממונות, בל"נ בין השעות 9:00-10:00 בבוקר בטל' 054-8434403.

אתחלתא

כוס תנחומין

נשגר לכבוד מכובדינו הנעלים

הגאון רבי יצחק דניאל שליט"א

ובנו הרה"ג רבי מאיר דניאל שליט"א

ידידי 'ארגון יוצאי תימן' ותומכי פעולותיו הכבירות

עם השבר הנורא בפטירת הבן-האח

הרב הגאון רבי פנחס דניאל זצ"ל

בנחמת ציון וירושלים תנוחם המשפחה הרוממה

ולא יוסיפו לדאבה עוד.

מערכת 'חדש בקרבי' רבנן ותלמידיהון

יהודי הגיע למכבסת ניקוי יבש השייכת לגוי, וביקש ממנו שיכבס לו את טליתו. בעל המכבסה אמר לו לחזור בעוד שבוע. לאחר שבוע הוא מגיע, ולהפתעתו הוא מקבל חשבון בסך חמישים דולרים. היהודי נדהם: 'חמישים דולר על ניקוי טלית?' 'לא', מסביר בעל המכבסה, 'חמישה דולר עבור הניקוי וארבעים וחמישה עבור התרת הקשרים...' (הרב י. קולדצקי)

מהנעשה והנשמע

- הדיים רבים למיזם 'צורבא מרבנן' מבית 'ארגון יוצאי תימן', במסגרתו נבחנים ילדי החמד על מסכתות משניות מסדר נזיקין. ההרשמה בעיצומה!
- ברוך דיין האמת: הלך לעולמו הבה"ח דניאל מדמון ז"ל בן קהילת 'תפארת תימן' בבית שמש, והוא בן י"ג שנה בלבד, לאחר שנפל מגג בעיר.
- הלכו לעולמם: הר"ר יוסף עוזירי ז"ל, בנו של הגה"צ רבי סעדיה עוזירי זצ"ל ומחברי הועד הכללי לקהילת התימנים בירושלים | הרה"ג שלום גורי זצ"ל, מחבר ספר 'האתרוג התימני - אתרוג חז"ל' וחבר הנהלת ישיבת 'בית מאיר' בבני ברק.

כוס תנחומין

אבל כבד עם הישמע הבשורה המרה

על פטירת הרבנית הצדקנית

הרבנית יהודית (תורכיה) צובירי ע"ה

אשת חבר עטרת בעלה הגאון המפורסם

רבינו יוסף צובירי זצוק"ל

נשיא 'ארגון יוצאי תימן' ומתווה דרכו במשך עשרות שנים.

בנחמת ציון וירושלים תנוחם המשפחה הנכבדה

ולא יוסיפו לדאבה עוד

הרב מרדכי יצהרי רבנן ותלמידיהון
נשיא הארגון

אשת חיל מי ימצא

כוס תנחומין נשגר לכבוד הגאון המפורסם

רבי יהודה צארום שליט"א

גאב"ד חניכי הישיבות הספרדים בני ברק

ובעמח"ס אמרי שפר

עם פטירת אמו

הרבנית דרורה שרה צארום ע"ה

בהמשך הרבצת התורה והנחלתה לרבים

תנוחם המשפחה הרוממה.

מערכת 'חדש בקרבי' רבנן ותלמידיהון

משלחת 'ארגון יוצאי תימן' במעונם של גדולי ישראל

ביקור מרגש נערך בעצם ימי החנוכה על ידי משלחת 'ארגון יוצאי תימן' אצל גדולי ישראל, ובהם מרתן הגאונים הגדולים מרן הגר"ש בעדני שליט"א, חבר מועצת חכמי התורה וראש כולל 'תורה וחיים', ומרן הגר"ש מחפוד שליט"א גאב"ד 'ורה דעה'.

מרן הגר"ש מחפוד שליט"א מעיין בגליון 'חדש בקרבי'

בראשות המשלחת עמד נשיא הארגון, הרה"ג רבי מרדכי יצהרי שליט"א, ולצידו הרבנים הגאונים רבי משה ישראל יונה שליט"א, רב בית המדרש 'היכל פנחס' בבני ברק, ורבי דניאל טולידאנו שליט"א מרבני ישיבת 'דרך חיים'.

במהלך הביקורים התעניינו הגאונים שליט"א על אודות הנעשה והנשמע במפעלי הארגון, תוך שהם מציינים את היכרותם רבת השנים עם

אצל מרן הגר"ש מחפוד שליט"א

הארגון הוותיק ונשיאו רביהפעלים. הרבנים שיבחו והעלו על נס את הפרויקטים והמיזמים הגדולים שיצאו מטעם הארגון בשנים האחרונות, בעיקר בקרן המלגות לכותבי חידושי תורה 'חדש בקרבי'. הגר"ש מחפוד שליט"א הוסיף וכתב מכתב ברכה נלהב ומיוחד לארגון ומפעליו הכבירים.

אצל מרן הגר"ש בעדני שליט"א

נשיא הארגון שליט"א סקר בפני הרבנים את הפעילויות השונות, שעד כה עסקו באברכים, בני הישיבות ואף בחיבור ייחודי בין הדורות - סב אב ונכד - במיזם 'חידון בין דורי'. כעת, הדגיש נשיא הארגון, הוחלט להשקיע משאבים רבים בדור הצעיר, תינוקות של בית רבן. המדובר כמובן

הגר"מ יצהרי בסקירה על המיזם החדש

במיזם הארצי החדש, פרויקט 'צורבא מרבנן' הפונה לילדי ישראל, לעודדם ללימוד ושינון המסכתות שבסדר נזיקין: בבא קמא, בבא מציעא ובבא בתרא, תוך מתן פרסים יקרי ערך בסך כולל של עשרות אלפי שקלים.

ממערכת 'צורבא מרבנן' נמסר כי מאז הפרסום הראשוני החלו לזרום מאות פניות מאת רבני בתי כנסת, ראשי קהילות וגבאים, על מנת להצטרף ללגיטו של מלך ולפתוח סניף של 'צורבא מרבנן' אצלם בבית הכנסת. המעוניינים לשמש כרכזים במיזם, יכולים לפנות למשרדי הארגון: 054-8410475.

תשדיר מיוחד לרגל השקת מיזם 'צורבא מרבנן'

מאז הפרסום הראשוני לרגל השקת המיזם הייחודי 'צורבא מרבנן' לילדי ישראל, כאמור, החלו לזרום למערכת פניות רבות ומגוונות מאת המבקשים להצטרף לפרויקט.

הגר"מ יצהרי בשידור המיוחד בערוץ 2000

אחת הפניות הגיעה ממנהלי ערוץ הקודש 'ערוץ 2000', אשר ביקש לזמן לראיון מיוחד את נשיא הארגון הרה"ג רבי מרדכי יצהרי שליט"א, יחד עם רבני הארגון ומייסדי הפרויקט. הפאנל נערך בימי החנוכה, בסימן 'להזכירם תורתך': פרויקט חנוכה מיוחד. הוא אומר: היוונים חפצו 'להשכיחם תורתך', אך אנו אומרים 'להזכירם תורתך', ומה מסמל זאת יותר מחיזוק ועידוד לימוד המשנה אצל ילדי ישראל, דור העתיד של כולנו.

הגר"מ יצהרי עם צוות הערוץ וחברי הפרויקט

במסגרת השיחה הממושכת תיאר הגר"מ יצהרי שליט"א את תקופת עלייתו לארץ, וכן סקר את הפעילות הענפה של הארגון, הכוללת בין היתר את מיזם 'חדש בקרבי', 'חידון בין דורי', ועוד כהנה וכהנה.

עיקרו של הראיון עסק בפרויקט הארצי החדש, 'צורבא מרבנן', וכלל סיפורים מרגשים ומרתקים על כוחם של ילדי ישראל, אשר בזכות הבל פיהם מתקיים העולם!

בעקבות הפרסום הוצפה המערכת בפניות רבות, וכאמור לפרטים נוספים ניתן לפנות למשרדי הארגון בטל': 054-8410475.

מהו הקשר בין קונסול זימבבואה לסידור תימני?

לפני תקופה נקלע עו"ד ר' משה אוסדיטשר הי"ו, מיידי 'ארגון יוצאי תימן' המכהן גם כקונסול הכבוד של זימבבואה בישראל, לתפילת שחרית בבית הכנסת 'היכל פנחס' בבני ברק. לאחר התפילה צדה עינו סידור תפילה חדש, ושמו 'מכתם לדוד'. הוא פתח את הסידור לעיניו בו, והנה אורו עיניו לנוכח רמת הדיוק והדקדוק הנפלאים שבו.

ר' משה פנה מיד אל ידידו, הרה"ג רבי משה ישראל יונה שליט"א מרבני בית הכנסת 'היכל פנחס' ומייסדו, וביירר אצלו על הסידור ועורכו. להפתעתו, השיב לו רבי משה כי העורך מוכר לו היטב, והוא חבר הנהלת 'ארגון יוצאי תימן' ר' דוד תעשה הי"ו, אשר כבר פקע שמו בעריכת סידורי תפילה מוגהים ומדוקדקים היטב, והכל בתכלית ההידור.

בעקבות כך חפץ ר' משה אוסדיטשר להביע את הערכתו המופלגת לסידור ולעורכו, ואכן - בימי החנוכה, בראש חודש טבת, התקיימה בלשכתו פגישה מרגשת בהשתתפות ר' דוד תעשה. במעמד המיוחד ציין ר' משה את התרגשותו הרבה למראה הסידור הערוך במומחיות גדולה, ובמהלכו העניק תרומה נכבדה לחלוקת סידורים נוספים לבתי כנסת, ואף עיטר את העורך בתעודת הוקרה ייחודית.

ר' משה אוסדיטשר ור' דוד תעשה

בכניס המרגש

לעדכונים, ברכות מזל טוב והודעות - שלחו ל: 054-8410475 | HB0548410475@gmail.com

**ללא פרסומות.
ללא חדשות.
ללא פוליטיקה.**

מיטב השידורים מגדולי הרבנים

www.radio2000.co.il | באפליקציה

03-3782000 | האזינו לשידור החי

פינת ההלכה

הרה"ג אהרן צדוק שליט"א
ראש בית ההוראה 'נדר ההוראה' ומח"ס שו"ת אורן של חכמים

לשינה. וכן יש לעיין אם יש רוח רעה בתינוק (יעוין שולחן ערוך הרב סימן ד' הלכה ב.). ועל כל זאת יש להוסיף את האחרונים הסבורים שדין זה הוא לכתחילה, אולם בדיעבד המאכל מותר. וכן הורו חכמי הדור בנדון זה, יעוין שערים המצוינים בהלכה (סימן ל"ג קונטרס אחרון אות ה'), שו"ת לבושי מרדכי (מהדורא תניינא י"ד סימן י"ט), מנחת יצחק (חלק ד' סימן ק"ז) ועוד.

תרומות ומעשרות מפירות עצים שברחובה של עיר

בשכונתי העיריה נטעה לפני כמה שנים עצי פרי לנוי, וכעת מניבים הם את פירותיהם. שאלתי את הממונים על כך, האם אני יכול לקחת לעצמי מן הפירות, והסכימו לי בתנאי שלא ייפגעו העצים. האם צריך אני להפריש מהם תרומות ומעשרות, כמובן מדובר בעצים שמנו להם שלש שנות ערלה.

ראשית, יפה עשית שביקשת רשות ליקח מהם, היות שהמורה היתר לעצמו ליטול מהם ללא רשות, גוזל ממון הציבור. ולענין גוף השאלה, אין צורך להפריש תרומות ומעשרות. שהנה כידוע פירות הגדלים הפקר פטורים מתרומות ומעשרות, כמבואר במשנה מסכת חלה (פרק א' משנה ג'), וכן פסק רבינו הרמב"ם (פרק ב' מהלכות תרומות הלכה י"א). וכתב בפירוש המשנה (מעשרות פרק א' הלכה א') שהטעם לכך משום שנאמר 'תבואת זרעך', תבואה המיוחדת לך ולא של הפקר. ובגמרא מסכת פסחים (דף ו' ע"ב) התחדש, שאף פירות הגדלים בחצרו של בעל הבית, אם אינו מקפיד על לקיחתם, הרי הם חשובים הפקר ואינם טעונים הפרשת תרומות ומעשרות, וכן פסק רבינו הרמב"ם (בהלכות מעשר פרק א' הלכה ב'). ואם כן גם בענייני ההוראה הינה כן, שאם אין הקפדה מן הרשות על נטילת הפירות מן העצים (רק על העצים עצמם שלא ישחיתו אותם), הרי הם חשובים הפקר ואינם טעונים הפרשת תרומות ומעשרות.

תרומות ומעשרות מעלי נענע ולואיזה

הנני מגדל בגינתי עלי נענע, לואיזה וכדומה, וברצוני להשתמש בהם לחליטת תה, האם צריך אני להפריש מהעלים שלהם תרומות ומעשרות?

כיוון שמשתמש בהם לתמצית התה ולא לאכול אותם עצמם, אינם טעונים תרומות ומעשרות (יעוין מאירי נדה דף נ"א ע"ב). אמנם מה שצריך מאוד להיזהר הוא מהחרקים שעל גביהם, ועל כן אין להשתמש בהם, אלא רק במסננת משי או בד.

'לפני עוור לא תתן מכשול', באשר קרוב לודאי שיחלל בה את השבת?

הנה על איסור 'לפני עוור' אינך עובר, שהרי יכול הוא לשכור דירה אצל אחרים, ובזה הדבר חשוב 'קאי בחד עברא דנהרא', כמבואר במסכת עבודה זרה (דף ו' ע"ב), שמכיוון שיכול הנזיר להשיג את כוס היין גם מבלעדי המושיט לו, אין בדבר איסור 'לפני עוור'. אולם איסור 'מסייע לדבר עבירה' מדרבנן יש כאן, כמבואר בתוספות מסכת שבת (דף ג' ע"א) דיבור המתחיל בבא דרישא, וכן פסק מרן בשלחן ערוך (או"ח סימן שמ"ז), ויעוין משנה ברורה (שם ס"ק ז'). ויעוין עוד לרמ"א בהגהת שלחן ערוך (יו"ד סימן קנ"א סעיף ה'), ובש"ך (שם ס"ק ו').

אולם בנדון האמור יש להתיר משני טעמים. ראשית ידועה היא דעת שו"ת בנין ציון (סימן ט"ו) ושו"ת כתב סופר (יו"ד סימן פ"ג), שחידשו שכל איסור מסייע לדבר עבירה הינו רק כאשר בשעת העבירה אני מסייעו, כגון בנזיר שכשמגביה את כוס היין לשותו, אני עוזרו בכך. אולם אם אני רק נותן לפניו את הכוס, שאינו בשעת ביצוע העבירה, היינו השתייה, והוא מחליט לעצמו אימתי לשתות ולעבור על האיסור, אין בכך משום מסייע ומותר הדבר. וכן הוא בנדון דידן, שהדירה מושכרת לו לשימושי ואינו בשעת עשיית העבירה, הדבר מותר. ואף שזה חידוש גדול, מכל מקום כיוון שבעיקר דין מסייע כאן, יש החולקים, הרי זה בכלל ספק בדרבנן (מסייע) שנקטינן להקל. ועוד יש לומר שאין קשר בין השכרת דירה לבין מעשה העבירה, שהרי הנך מעמיד לפניו מבנה שאין לו כל זיקה לחילול שבת, ומה בכך, וזה דומה לאדם הנותן לחברו רכב בשאר ימות השבוע, והוא מחליט לנסוע בו גם בשבת שאין בכך איסור מסייע, שלא דיברו אלא בנותן לנזיר כוס יין, שייך אסור לו, וכן אדם שנדר מלאכול לחם ואני מגיש לפניו, אולם דבר סתמי שאין לו כל קשר למעשה איסור, והוא בהחלטו הרעה מחליט לעשות בו דבר איסור, אין בכך כל חשש והדבר מותר.

אולם מן הצורך להתנות בחוזה עם השוכר שלא תהא תרבות רעה, שלא יהיה מפריע לשכניו שומרי התורה והמצוות ביום השבת ובשאר מועדי השנה.

אוכל המונח בעגלה מתחת לתינוק ישן

עשינו קניות עם בננו התינוק, והנחנו מוצרי מזון בסל שתחת העגלה, לאחר זמן מה נרדם בננו, האם האוכל שתחתיו נאסר? אין האוכל נאסר, כיוון שישנם מספר צירופים בנידון זה לקולא. ראשית, הרבה אחרונים כתבו שהמאכל נאסר רק כאשר מונח הוא על גבי הקרקע ממש ולא כאשר היא מרוצפת, יעוין כף החיים (סימן קט"ז ס"ק מ"ב), וכאן כל שכן הוא, שהמאכל נמצא באויר. ועוד שלא נאמר איסור זה אלא רק במטה המיוחדת

העומד בתפילתו ושומע קדושה או קדיש

העומד באמצע תפילתו והגיעו הציבור לקדושה או קדיש, כיצד יעשה?

הורה מרן בשלחן ערוך (סימן ק"ד סעיף ז' וסימן ק"ט סעיף ג') בנדון זה, שיפסיק בשתיקה ויכוון לעניית שליח ציבור בקדושה קדוש ק' וכו' וברוך כבוד וכו'. ובקדיש 'יהא שמייה רבה' וכו', ויוצא בכך מדין שומע כעונה. והנה הוראה זו יפה כוחה לבני שאר הקהילות, משום שישנה אפשרות לשמוע את עניית שליח הציבור ולכוון אליה, זאת כאשר חוזר הוא לענות אחר שענו הקהל. אולם מנהיגו בעניית שליח ציבור כידוע אינו כן, אלא שליח ציבור עונה יחד עם הציבור ולא לאחריו, והוא כדעת התקאליל ורבינו הרמב"ם (סדר התפילה), וכיוון שכן לא שייך לכוון לעניית שליח הציבור, שהרי אינו שומע את קולו, אלא שגם בזאת לא הועלנו, שהצורך לו ושומעו. אלא שגם בזאת לא הועלנו, שהצורך לשליח ציבור ייתן דעתו להוציא בענייתו את כל הנזק לכך כדין שומע כעונה הרגיל, וספק הוא אם יודעים את הדבר, בפרט בקהילותינו שכאמור אינו שכיח דבר זה. ואשר על כן ההוראה בזאת שימשיך העומד בתפילתו מבלי להפסיק כלל. וכבר עמדו על כך הגרי"ח בעוד יוסף חי (פרשת משפטים אות ו'), וכף החיים (סימן ק"ד סוף ס"ק ל"ו), יעוין שם, וכתבו זאת אף לשיטתם בענייה, וכל שכן לדין. ויעוין עוד בזה בשו"ת שבט הלוי (חלק ט' סימן רע"ו). מה גם יש כאן נידון של העוסק במצוה פטור הוא מן המצוה. והארכנו בכל זאת בשו"ת אורן של חכמים חלק רביעי סימן ג' (יזכנו הקב"ה להוציא לאור בקרוב).

חימום בשבת בתנור

ברצוננו לחמם ביום השבת בתוך תא התנור המצוי במצב שבת, כל מיני מאפה למיניהם לצורך סעודות שבת, כגון פיתות, בורקסים וכדו'. האם הדבר מותר.

הדבר אסור בהחלט, אלא אם כן יעשה היכר בגוף תא התנור, כגון שיעשה הגבהה בתוכו ועליו יניח את מיני המאפה, שמכיוון שאין הדרך לאפות באופן כזה, והדבר ניכר נראה מבחוץ, הרי זה מותר, אולם ללא זאת כאמור אסור הדבר, שלא כמי שהורה היתר בזה בשופ"י (לביאור רששי הדין, יעוין שו"ת אורן של חכמים חלק שלישי סימן ו' בהרחבה, ותרווה צמאונך).

השכרת דירה למחלל שבת

ברצוני להשכיר את דירתי, האם יש באפשרותי להשכירה למחלל שבת, או שמא יש בדבר משום

מחברים ומתחברים!

זוא אהיוג אגריק אנו,
 אהיוג כנס בית הכנסת אן אגור אגריק
 אהשגל אהסאיו 'אגל אקרביו'.

העלון 'חדש בקרבי' גדוש בעושר תורני מחכים
 לכל בני המשפחה, מופץ במאות נקודות ברחבי
 הארץ, וכן באלפי עותקים במהדורה דיגיטלית.

- הרב דוד חג'בי - אופקים
- הרב עוזי גמליאל - אליכין
- הרב חיים - אופקים
- הרב עוזי גמליאל - אליכין
- הרב אברהם טביב - חשמונאים-גני מודיעין
- הרב אברהם טביב - חשמונאים-גני מודיעין
- הרב עידו צברי - ישוב עינב
- הרב אלחנן כובאני - כוכב יעקב-תל ציון
- הרב ראובן רצאבי - מודיעין עילית
- הרב דוד הלוי - מושב אבן שמואל
- הרב רונן יעיש - מושב אשתאול
- הרב ליאור חדד - מושב זבדיאל
- מר יורם גריידי - מושב שתולים
- הרב דוד חג'בי - אופקים
- הרב עוזי גמליאל - אליכין
- הרב חיים - אופקים
- הרב עוזי גמליאל - אליכין
- הרב אברהם טביב - חשמונאים-גני מודיעין
- הרב אברהם טביב - חשמונאים-גני מודיעין
- הרב עידו צברי - ישוב עינב
- הרב אלחנן כובאני - כוכב יעקב-תל ציון
- הרב ראובן רצאבי - מודיעין עילית
- הרב דוד הלוי - מושב אבן שמואל
- הרב רונן יעיש - מושב אשתאול
- הרב ליאור חדד - מושב זבדיאל
- מר יורם גריידי - מושב שתולים
- הרב דוד חג'בי - אופקים
- הרב עוזי גמליאל - אליכין
- הרב חיים - אופקים
- הרב עוזי גמליאל - אליכין
- הרב אברהם טביב - חשמונאים-גני מודיעין
- הרב אברהם טביב - חשמונאים-גני מודיעין
- הרב עידו צברי - ישוב עינב
- הרב אלחנן כובאני - כוכב יעקב-תל ציון
- הרב ראובן רצאבי - מודיעין עילית
- הרב דוד הלוי - מושב אבן שמואל
- הרב רונן יעיש - מושב אשתאול
- הרב ליאור חדד - מושב זבדיאל
- מר יורם גריידי - מושב שתולים

רשימה חלקית מידי חודש נפרסם בתי כנסת חדשים, עקבו האם שמכם מופיע ברשימה!

התמונה להמחשה בלבד

נופש
 בצימר חלומי!
 אהשגל אהיוג אגריק אנו

מדי חודש תערך הגרלה
 על נופש בצימר
 לשגרירים ולמצטרפים
 לתוכנית השגרירים

להצטרפות: **054-8410475**
 HB0548410475@gmail.com

טוב לדעת

ט"ו בשבט

ט"ו בשבט הוא היום ה-15 בחודש שבט, והוא מזכר במשנה פאחד מארבעת ראשי השנה. מאריך זה קובע לגבי המצוות הקשורות בפרות האילן: נטע רבעי, תרומות ומעשרות.

רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל כתב בספרו 'חזון עובדיה': המנהג ברב תפוצות ישראל בליל ט"ו בשבט לעטר את השלחן בכל פרות האילן, ובמיוחד מפרות שבעת המינים שנגשמתכה בהם ארץ ישראל, כל איש כאשר משיג ידו לברך על הפרות.

מוכא בספרים הקדושים שיש ענין להתפלל בט"ו בשבט שיהיה לו אתרוג מהדר בסכות.

רבי חיים פלאגי (אב"ד אזור) מפרט בספרו 'מועד ללך חיי' ליל ט"ו בשבט ראש השנה לאילנות. ונהגו רב תפוצות ישראל לסדר בשלחן מכל פרות האילן ופרות הארץ עד אשר השיג ידו, וכל אחד מברך על פרי אחד.

האיש מברך על החטה אחר ברפת המזון, 'חלב חטים ושביעה' (תהלים קמ"ז, י"ד), כדי שתהיה פרונסתו ופרנסת בני ביתו מצוה ברוח. **האשה** מברכת על הגפן פדכתיב: 'אשתך כגפן פריה'. **הבן** מברך על הזית, פדכתיב: 'בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנה'. **הבת** מברכת על רמון ופגוז על שם 'כל כבדה בת מלך פנימה'.

להצעות ופתרונות בכתובת המייל בלבד: HB0548410475@gmail.com

עורכת: ת. חזקיאן

יובל יקר!
את השק אמצור
תבחרו אתם

שמו אלנו את הצעותיכם,
והשק הנבחר יצבה
את כותבו הפרס -

מערכת ביצורית

בדרכי הצדיקים

רבי שלום שרעבי זצוק"ל ידוע בכינוי 'הרש"ש'

תאריך הולדתו: תס"ג תאריך פטירתו: י' בשבט תקל"ז

תולדותיו: רבי שלום שרעבי נולד בתימן. בימי בחרותו הוא עלה לארץ ישראל ולמד בישיבת המקובלים 'בית אל'. לאחר תקופה הוא התחתן עם בתו של ראש הישיבה דאז, הרב גדליה חיון. לאחר פטירת חמיו, מנה הרש"ש לראש הישיבה. הוא עמד בראש חבורת רבנים מפרסמים שנקראה 'חבורת אהבת שלום'. מתלמידיו המפורסמים: החיד"א, הרב יום טוב אלגאזי ורבי גרשון מקייטוב - גיסו של הבעל שם טוב.

חבוריו: ספרים העוסקים בקבלה, לדגמה: 'רחובות הנער' ו'נהר שלום'.
פועלו: ראש ישיבת המקובלים 'בית אל' בעיר העתיקה.

לב חם בלילה קר

אותו היום היה קר וגשום במידה: הרחוחות נשבו בחזקה ונגשם כבד נמוך ארצה. רבי שלום שרעבי זצ"ל צעד לכאן בית הכנסת, כשמעילו החם מגן עליו מפני הצנה הרבה. לפתע, כמו משמקום, הופיעה אשה עגיה, רועדת מקור ורטבה כליל. מלבואשיה היו

דלים ורגליה היחפות דרכו על הבוץ ועל האבנים שבדרך. ילדה קטנה אחזה ביד של האשה והוליכה אותה אט אט. כשראה זאת רבי שלום הצדיק, הוא לא התלבט אף לרגע. בזריזות חלץ את נעליו והניח אותן לפני האשה הרועדת מקור. את מעילו העכה ברו סביב גופה של הילדה הקטנה, ורק לאחר שנכח לראות ששלומן טוב יותר, פסע במהירות לכאן בית הכנסת.

מעוניין להקדיש את הגיליון לקרוביך ומכריך, להצלחה/רפואה שלימה/עילוי נשמה/זיווג הגון/ זרע של קיימא/פרנסה טובה וכל הישועות, ותזכה גם להשתתף בהפצת התורה!?

בשותפות ל'ארגון יוצאי תימן'
תוכל לזכות בהקדשה שנתית/חצי שנתית/חודשית.

פנה עכשיו בטלפון: 054-8410475

המקום הנגו
יכול להיות שלך!

חד וחלק

מאת ה. גל

א-ב לט"ו בשבט

ההגדרות - לפי סדר האלף בית, וכולן קשורות לט"ו בשבט! מצאו אותן!

- א. אחי ענר וגם ממרא
- ב. אגוז ארוך בבריאות מלא
- ג. עצי ממשפחת ההדסיים
- ד. סגלגל שחור ופריי חמצמץ
- ה. בסוכות אני משמש
- ו. פרחי הענוג ישמח ללב
- ז. השמן הטוב והבריא ביותר
- ח. הוא עציר שדורש בישול
- ט. מאמריקה הרחוקה הגעתי
- י. ענבים סחוסים בחבית
- כ. פרח מאוד ריחני ולכן
- ל. טעמי כענב, אני לבן ועדין
- מ. שמי כשמו של טלפון נייד
- נ. את התה המסורתי אחליף
- ס. אינני פרי אך שמני -
- ע. אותי פיצל ברהטים יעקב
- פ. הדריה עגלגלה
- צ. תוכי מתוק ומבחוץ אני חד
- ק. נקראת על שם אציל סיני
- ר. בפרי האדום תרי"ג
- ש. לכהמות מזון משמשת
- ת. פגה ומלאת גרעינים
- אני מתוק וטעמי מיוחד
- בשמחה
- טעמי קצת חריף ומסיר כל ליחה
- אינני פרי אך שמני -
- אחקה בקלות גם בשר גם גבינה
- וביער תמצאוני לרוב
- בין הפירות - הכי גדולה
- הוא גלוימה בצבע קרוב לארגמני
- מאמריקה הרחוקה הגעתי ובאש מיד עליתי
- ענבים סחוסים בחבית עומדים
- הם משקה שמוגש בין ידידים
- מסממני הקטורת כמובן
- טעמי כענב, אני לבן ועדין קליפתי חומה והגעתי מסין

תשובה לגיליון חודש סבת:
 בשורה המודגשת: בין המצרים, עבר, ירד, אנוש, עדה, אדם, צילה, נחור, קינו, למך.
 האמרה: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה.
 הזוכה: חיים שלמה, אשדוד

פתרונות לחידה ניתן לשלוח עד י"ב שבט. בין הפותרים יוגרל פרס יוקרתי

יש הנהגים לאכל פרות ארץ ישראל, והמהדרים אוכלים פרי חדש שעדיין לא אכלוהו בשנה זו, כדי לברך עליו ברכת 'שהחיינו'.

ומה החשיבות של ט"ו בשבט?

יש ביום זה מעין שבח על ארץ ישראל, משום שביום זה מתחדש כח אדמתה להניב תנובתה, להוציא פרותיה ולהראות שבחיה.

רוב שבחה של ארץ ישראל הוא על פרות האילן כמו שכתוב: 'ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש'.

כשישראל אוכלים מפרות הארץ ונהנים מטובם, הם מברכים את מי שהנחיל להם את ארץ חמדה זו, ומתפללים אליו שיחדש ימיה כקדם.

ראש השנה לאילן הוא יום תפלה ויום דין לכל אילן ואילן, וזו הזדמנות לבקש על האילנות ותנובת הארץ.

התורה המשילה את האדם לעץ השדה, ולכן יש ביום זה מעין 'יום הדין' גם לאדם.

שכשם שגרעני הרמון והאגוז שמורים ומצנעים כך גם בת ישראל נוהגת בצניעות. ולתנוקות נותנים דבש ותפוח על שם 'מתת התפוח עונותיה'.

על ט"ו בשבט - ראש השנה לאילנות ומספר עבודות מענינות

התאריכים של ראשי השנה נקבעו במשנה, בפתחת מסכת ראש השנה:

- 'ארבעה ראשי שנים הם: באחד בניסן - ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול - ראש השנה למעשר בהמה. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים: באחד בתשרי. באחד בתשרי - ראש השנה לשנים, לשמטין, לזבלות, לנטיעה ולרקות. באחד בשבט - ראש השנה לאילן, בדברי בית שמאי. בית הלל אומרים: בחמשה עשר בו'.

אמנם ט"ו בשבט הוא ראש השנה, אך לא נוהגים בו כיום טוב. אין בו אסור מלאכה, אין בו משמה ושמחה וגם לא זכר בתפלה. יחד עם זאת, אין אומרים בו תחנון, אך לא בתפלת המנחה שלפניו. כמו כן, ביום זה לא מספידים למת.

עבודות מרתקות על עצים ואילנות:

בעולם קיימים למעלה מ-100,000 סוגי עצים, שהגבוה בהם הוא עץ הנמצא בפארק הלאומי 'רדווד' בקליפורניה. הגובה שלו הוא 115 (!) מטרים.

מחקרים מוכיחים שבבעצים יש כוח מרפא מיוחד. כמו כן, ההתבוננות עליהם מפחיתה את הארץ בתרופות שונות ומסייעת לאדם להתרכז בדברים הטובים בחייו.

העץ העתיק ביותר בעולם נמצא בקליפורניה. מדידות שנעשו עליו גלו שהעץ הוא בן 4,800 שנה.

עצים יכולים לחיות לנצח, אם לא פורחים אותם... מתי מוקרחים לירות עצים? כשהם חולים. הקריחה מתבצעת כדי למנוע הדבקה של עצים אחרים.

על פי החק אסור לירות עץ, אך אם מדובר בעץ שנמצא בחצר הפרטית שלכם, אם בכל זאת תאלצו לירות אותו, תצטרכו לקבל אשור מיוחד מפקיד היערות האזורי.

בימות הקיץ החמים, פל עץ מסייע בהפחתת הטמפרטורות. מדובר על הפחתה של כארבע מעלות צלזיוס.

לעצים יש יכלת לבלם רעשים. האם שקמתם לב ששקט יותר בכפר?

פלאי פלאות: מערכת השרשים של עץ בוגר עשויה למתן, בצורה משמעותית, את העצמה של רעידת אדמה.

הקמת קרנות לאלמנות ויתומים בדרך כבוד ערבים
 שע"י קופות הצדקה בארץ ישראל
 "קרנות לאלמנות ויתומים" ע.ר. מס' 3-802-046-58

לפרטים ולהצטרפות חייגו: 03-6716911

חדש
בקרבי
ק"ח מלגות
לחידושי תורה

צורבא ארפאן

הננו שמחים לבשר בזאת לילדים הצדיקים והמתמידים

במיתות ד' – ח' על פתיחתו של פרויקט חדש: לימוד ושינון משניות מסכתות בבא קמא, בבא מציעא, ובבא בתרא

הגרלות תערכנה בין מגוון הפרסים:

הפרויקט יכלול ארבעה מסלולים:

מצלמה

אופניים משוכללים

רמב"ם פרוקל

א★ העילוי ללמוד ולהיבחן בעל פה.

נגן כשר

רחפן

חמשה חומשי תורה

ב★ המתמיד ללמוד פעמיים כל משנה, לחזור על כל פרק ואחרי כן על המסכת.

גמבוי כשר

קורקינט

כרטיס ספר באור החיים

ג★ השקדן ללמוד כל משנה פעם אחת ולחזור עליה פעם אחת.

רמקול קריוקי

ספר

בידורית

ד★ המצטיין ללמוד פעם אחת את כל המסכתות.

התמונות להמחשה בלבד

פרטים והרשמה:

א. המעוניינים להיות רכזים יפנו למייל hb0548410475@gmail.com

או לטל' 05484 10475, הטבה משפחתית לכל רכז.

ב. הקבלה לפרויקט היא רק ע"י ההרשמה אצל הרכז.

ג. ההרשמה לפרויקט - עד לר"ח שבט תשפ"א

כל לומד יקבל
שי יחודי בסוף
החודש הראשון

הנבחרים במסלול 'העילוי' ייכנסו בל"ג לברכה מיוחדת במעונם של מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, מרן הגר"ש בעדני שליט"א ומרן הגר"ש מחפוד שליט"א ועוד מגדולי ישראל.

המעמד הגדול של חלוקת הפרסים יכלול יציאה מרתקת לשייט חוייתית, ועוד הפתעות שיפורסמו בהמשך...